

Một người quá nghiêm túc sẽ rất dễ khiến người khác cảm thấy khó gần. Vì thế, khi nói chuyện có thể dùng một số câu pha trò để rút ngắn khoảng cách với đối phương, cũng có thể tự nghĩ ra một số chuyện cười trong cuộc sống hàng ngày. Tuy vậy, pha trò cũng nên giữ chừng mực, đừng làm quá đà mà đắc tội với người khác.

Thông thường, các bậc cao niên thường giữ vẻ mặt nghiêm nghị ít cười để duy trì sự uy nghiêm của bản thân, làm những người ít tuổi không dám đến gần, vì thế họ thường cảm thấy cô độc.

Còn nếu người trẻ tuổi mà cũng suốt ngày nghiêm nghị, ra vẻ cao quý thì cũng khó tránh khỏi khiến người khác có ấn tượng họ cao ngạo, kiêu kỳ, luôn cho mình là số một. Thanh niên nên vui vẻ hoạt bát, thể hiện sức sống của tuổi thanh xuân, kể cả người có tính cách khá nội tâm cũng nên thường xuyên nở nụ cười và duy trì sự tương tác qua lại một cách tích cực với những người xung quanh.

Tuy vậy, thu hẹp khoảng cách giữa những người trong một tập thể bằng những câu chuyện cười quả thực không phải là chuyện dễ dàng bởi pha trò cũng phải biết dừng ở mức độ nhất định mới không làm người khác phật lòng. Những câu nói đùa vô thưởng vô phạt có thể tạo không khí vui vẻ cho tập thể, nhưng nếu đem một người nào đó vốn có quan hệ khá tốt với bạn ra làm đối tượng pha trò trước tập thể thì rất có thể họ sẽ phật ý, gây tổn thương đến tình cảm của đôi bên, đồng thời cũng khiến người khác có ấn tượng bạn không biết giữ mồm giữ miệng.

Vậy, rốt cục nên nói đùa như thế nào mới được coi là sáng suốt?